

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

Avertissementsprisen er pr. Petitlinie
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Ør.
etterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 77

Fredag den 26. Marts 1915

3die Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred.
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Anknoner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Øre Kvartalet.

Den gule Fare.

—o—

„København“ havde forleden en
Artikel om Faren fra Asien —
nærmest et Uddrag af Mr. Shaw
Desmonds Bog om dette Emne —
hvor i gaves en rystende Fremtids-
skildring af den gule Fare.

Dir. Aage Westenholz, der
som bekendt har levet en længere
Aarrække dernede, og som mener
at kende Forholdene, skriver i den
Anledning et kortfattet men interes-
sant Gensvar, som vi ikke vil for-
beholde vore Læsere.

— Da jeg selv er fast overbevist
om, at denne gule Fare er et hult
Skremlsbillede, der ikke burde
forskrække oplyste Mennersker, vil
jeg gerne søge at mildne mine Lands-
mænds Bekymring i den Retning;
i Haab om at vende den derhen,
hvor Bekymring er paa sin Plads.
Den Fare, der truer os, har andre
Farver.

Først økonomisk. Mr. Shaw Des-
mond appellerer til den gængse Tro,
at billig Produktion afhænger af bil-
lig Arbejdsløn; de fleste er villige
nok til at gaa ind paa, at med Ar-
bejdere til 50 Øre om Dagen kan
en Arbejdsgiver producere billigere
end hvor Daglønnen er 10 Kr. Ef-
ter min Erfaring fra Østen er Sand-
heden imidlertid den, at Arbejdsløn
over hele Verden saa nogenlunde
svarer til det gjorte Arbejde, d. v. s.
er ens for alle Arbejdsgivere over
hele Jorden. En Amerikaner faar
10 Kr. om Dagen, fordi hans Arbejde
er lige saa meget værd som 20 In-
dieres til 50 Øre pr. Dag. Det er
ikke længere den raa Muskelkraft,
det kommer an paa; det er Hjerne,
— Intelligens og Paalidelighed —
til at drive Maskiner og organisere
det hele Produktionsmaskineri; en
enkelt Hjerne kan have 10,000 Hes-
stes Kraft. Er der nogen Forskel
i Produktionens Bekostning, er den
til Fordel for Steder med høj Arbejds-
løn. De Lande, der producerer bil-
ligst, er ikke Rusland, Indien og
Kina, men Amerika, England, Tysk-
land og Belgien. Det er dem, og
ikke de andre, der kan blive „farlige
Konkurrenter“.

Mr. Shaw Desmond synes at mene,
at naar først de faar ordnede Forhold
i Asien, d. v. s. god Regering, vi-

denskabelig Ledelse af Arbejdet,
Kapital, Transportmidler etc., saa er
Evropa færdigt. Men alt dette har
de, og har haft længe, i Indien, Java,
Honkong og Shanghai og Japan,
samtidig med udtømmelig billig
Arbejdskraft og gode Raastoffer. Og
med alt dette er det ikke endnu lyk-
kedes noget Sted i Asien at starte
en Industri, der kan maale sig med
det lille Belgiens; knap nok med
den i Schweiz, som mangler baade
Raastoffer og billig Transport. Mon
ikke den billige Arbejdskraft, naar
det kommer til Stykket, er den dy-
reste?

Jeg haaber, at den Tid engang
vil komme, da Arbejdets Løn, og
Værdi, er lige saa høj i Kina som
hos os. Saa vil Evropa og Amerika
i Kina faa en virkelig Haudelsfor-
bindelse, til gensidig Fordel. Men
det vil tage lang Tid, inden vi naar
saa vidt; Japan, med sin vidunder-
lige hurtige Adaption, tog en Menne-
skealder om at blive moderniseret;
Kina vil sikkert tage hundrede
Aar.

Den militære gule Fare er det
knappt Umagen værd at nævne. Eng-
land holder med 80,000 hvide Sol-
dater Orden i det indiske Rige med
320 Millioner Indbyggere. Samme
Folketal har Kina — stærke, haard-
føre, men ganske ukriegeriske Folk.
I umådelige Tider har Kineserne
ikke været en alvorlig Fare for de-
res Naboer, men er selv Gang efter
Gang blevet plyndrede eller erobre-
de af smaa Nabofolk. Hvis Kine-
serne en Dag naar til at kunne
værge sig mod saadan Plyndring og
Erobring — bl. a. ved nogle af de
500 Mill. Hvide —, hvilken retskaf-
fen Mand kan da beklage det?

Japan er krigerisk nok, men hver-
ken stort eller rigt. I Styrke kan
det maaske sættes lig Italien, — men
vil altid være Amerikas Forenede
Stater uendeligt underlegent.

At tale om Ensartethed i Asien
er en Fejltagelse; det er Evropa, der
er ensartet. Fra Nordkap til Cadix
har vi samme — latinske — Civil-
sation, samme Tro, samme Sæder
og Skikke, lige til Klædedragten.
Samme Moder gaar fra Nordkap til
Cadix — jeg er vis paa, de synger
„Tipperary“ begge Steder. Rusland,
med sin byzantinske Kultur, er no-
get men ikke meget, forskelligt fra
det øvrige Evropa. Der er mere
Forskel i Race, Religion og Sprog
mellem de 6 Millioner Mennesker i
Siam end mellem Europas 400 Mil-
lioner.

Her bliver kun Plads til et Ord
til Svar paa Hr. Carl Thalbitzers
sorgelige Teori om Nødvendigheden
af et Proletariat — eller rent ud sagt
Slaver — for vor Kultur: Vi har al-
lerede disse nødvendige Slaver. Vi
har dem i vore Maskiner, som mer
og mer gør alt det grove og ned-
værdigende Arbejde; det er dem, der
er vore Galejsslaver, vore „Vedhug-
gere og Vanddragere“. Med rigtig
Fordeling er der intet i Vejen for
at allerede nu alle Hvide kan leve
lige saa godt og værdigt som Over-

klassen for et Par Hundrede Aar si-
den. Der savnes kun et: En Un-
derklasse at se ned paa. Men er det
en Ulykke?

Til Sjælen.

—o—

Sjæl, du store og rige — hvad vide Syner
du saa:
Landet har du set blaane, hvor intet Øje
kan naa,
set de kogende Vande mod stejle,
ukendte Strande
i Evigheds Himmelvover, der evigt
og rullende gaa.

Landet har du set grønnes for
Menneskeøjne var til,
lyttet har du i Evighed til Seklernes
svundne Spil.
Du var i Fortids Skove, hvor Fremtidens
Livs-Kim sove
for Menneskeskægten vaagnede,
vandrede — og for vild.

Selv har du klædt dig i Urskovs
fantastisk brogede Dragt
selv har du været eet med dens
svulmende Farvepragt,
groet i Engenes grønne, blomstret
i Planter skønne:
hele Verden er jo din Vælde underlagt.

Og du, der har været i Fortids Skov,
hvor Brontosaurerne bor,
du, der har svunget dig vide over den
hvalvede Jord,
stadig du fremad dig strider ned
gennem ufødte Tider.
Selv, naar Mennesketanken, den frie,
har talt sit sidste Ord.

Over den kommende Jord skal du
atter svinge dig ud,
og synge i Stærernes Syngen, og alt
skal lyde dit Bud
og alles Knæ skal sig bøje for Sjælen,
den ene høje,
fordi den er af Evighed — er evig som
Slægtens Gud.
21. Marts 1915 Chr. J.

Tre Strandinger.

—o—

I sin Bog om Skagen fortæller ALBA
SCHWARTZ følgende Fisker-Kronike,
som vi tillader os at aftrykke et Brud-
stykke af.

Ja, det var den Dag, da der
„stod“ tre Strandinger paa Nord-
siden, begynder han igen.

Den Historie har jeg nu aldrig
haft rigtig Fidus til, men Lars
bedyrer, at det er sandt.

— For det var den Gang Per
Skjøn stjal Stortrøjen fra en af
Skibskisterne. Jo jo, det kunde nok
passe, — og saa kom Historien.

Lars og Per Skjøn havde været
ude ad Kandestederne til hos Lars
Svigerforældre for at hjælpe til
med lidt „Fiskevæsen“.

Saa dan en Tur gik ikke saa
sjældent paa, for Lars havde ofte
Trang til at se sin Kones For-
ældre! Det føltes i Mellemgulvet
ligesom Tørst, eller kanske var det
Sult efter en anden Slags Mad
end den, han tærede til Hverdag.
Konen lod han blive hjemme hos
Drengen; hun kunde ikke forliges
med de to derude. Men mødte
Lars tilfældig en god Kammerat

som Per Skjøn, gav han ham hem-
meligt Lov til at slaa Følge.

For det var et Madsted derude,
saa vældigt osse! Og Lars var
velset af Svigerforældrene, saa
haade Per og han blev fyldt med
Spise og Drikke. De Gamle var
desuden af den gemytlige Slags.
Aldrig hørte man saa meget som
en Salme, skønt de baade var af-
lægs og til Aars.

Saa var det et Efteraar, da
Lars og Per var for hjemgaende
derfra, at Vejret tng paa at blive
rent gruelt. Hele Natten havde
Stormen raset, men Per havde al-
ligesat sig i Hovedet, at de
skulde om ad Nordstrand, hvor de
havde Ærinde.

Det var næsten ikke til at slæbe
sig frem. Havet stod i et Kog, og
Skum og Sand fog dem i Øjnene,
saa de knapt kunde se, hvor de
traadte.

Lars var sakket lidt agter ud,
for at hælde Vandet ud af Støv-
lerne, da han hørte Per raabe og
bande med alle sine 40 Eder:

Du gav gerne dit Saligheds Liv
for at vide det, som a' ved! —
raable han.

Hva' ved du da?
A' ved, te' der staar en Stran-
ding ret herud for!

I en Hurtighed var Lars paa
Benene og stirrede stramt gennem
Regntykkningen og det flygende
Skum, til han fik Øje paa et Par
Master, som duede saa stærkt
for Vinden, at de stundom for-
svandt mellem Braadsøerne.

En Bark!
Hans øvede Øje maalte straks
de 200 Farnes Afstand, og han
saa, at ingen hang i Rigningen:
Den Historie var nok ikke fra
de sidste Timer af.

„Baaden“ havde ogsaa været
der, kunde man se.

Helt inde ved Klitterne, hvor
Havet ikke naaede op, løb svære
dybe Hjulspor, og Sandet var endnu
opplukket af Hestes og Menneskers
Trampen. Men om Mandskabet
derfor var bjerget?

Søen stod vældigt stejl, saa det
næsten ikke var til at tænke, at
nogen havde kunnet naa ud.

Satans ogsaa, at de ikke var
kommet for!

Per var ikke for den Slags
Funderinger. Han laa allerede
paa Knæ foran en ilanddrevne
Skibskiste, som Søerne havde hand-
let saa ilde med, at han ved Hjælp
af et Spark og et Par nemme
Fingre knude faa en Stortrøje
halet ud. Den var gennemblødt
af Saltvand, men mægtig fin.
„La france“ stod der paa den.

Lars Tænder løb i Vand, saa-
dan en var god at have.

Men var man gift med en Kone
som hans, saa var der sat Tap
for den Tonde. Hun vilde straks
skræle op om Synd, kanske og
saa løbe til Politiet.

Desuden havde Lars langt øster
paa faaet Øje paa en Prik, der
kunde blive til hvadsomhelst.

Du skulde hellere kaste den!
sagde han til Per og kløede sig
betænkeligt i Hovedet, det ku' være,
den blev for dyr!

Men Per var ikke af dem, der
lod sig sige. Han trak den in-
denfor Olietøjet, saa var den gemt,
sagde han og lo med alle sine
hvide Tænder.

Men det var alligevel som
Lars havde tænkt. Da Prikken
kom nærmere, blev den til Strand-
fogeden, som kom stejlede hen
mod dem saa rask, som Benene
kunde bære ham.

Hu, han var saa vindøjet, Sø-
ren Foged, at han i et eneste
Øjeblik kunde „skrave“ Stranden
til sig, fra begge Sider af, og det
med hver eneste Krumme, der var
paa den.

Det var da gevaldig saa tyk
du er bleven, lille Per, sagde han
og „skravede“, det ku' være Fla-
ser at føle paa det Flæsk engang,
— og med sine krogede Fingre
krammede han op under Per Skjøn-
s Tøj til han fik fat paa den raade
Trøje.

Donnerwetter, grinede han, den
skulde du vel aldrig ha' snappet
fra din udenlandske Familie, hva?

Per hvædede og fnøs, saa det
stod ham om Munden, men af
med Trøjen, det maatte han.

Ja, det hede Blod, det skulde
nok vise sig ved saadan Lejlighed.

Per Skjøn stammede nemlig fra
Spanien. Det lod sig let regne ud,
for lige 9 Maaneder efter den
spanske Skonnerts Forlis, da Mand-
skabet havde gaaet og huseret i
Byen og sat Øjne baade til Piger
og Koner, kom der i et Par af
Familierne nogle smaa splinterny,
sortøjede Skabninger til Syne.

Den ene af dem kunde ikke
døje det barske Vejrlig, fortaltes
der, det var et Pigebarn, og hun
tog hurtig Rejsepas; men Per var
der intet, der bed paa. Han tog
Tingene, som de bød sig, og tri-
vedes brillant.

Og Pokkers „skjøn“ var han
lige fra Toppen og ned til Stor-
taaen, med sort Haar og skinnende
Øjne og en Skabelon saa fin som
en Kejsers; saa for den Sags Skyld
gjorde han nok ikke Navnet til
Skamme.

Pigerne var da ogsaa rent tos-
sede efter ham, endda han var
gal som den ledeste Trolld, naar
noget gik ham paa tværs.

Lars kunde nu godt med ham;
for Per var svær til Kommers og
kunde spille baade Fiol og Har-
monika. Ja, alt som kom mellem
Fingrene paa ham, kunde han
gøre Musik af, om det saa aldrig
var andet og mer end en Træpind.

Men Pers udenlandske Familie
skulde man pønt holde sig fra.
At snakke om den var lige saa
godt som at klemme om en Finger
med Edder.

Derfor skældte Per nu ogsaa
efter Strandfogeden, og hele Dje-
velskabet tog ham. Han stak Tun-
gen rakt ud af Munden og slog

med Arme og Ben som en Sprællemænd.

Dit Trold, raabte han, sku' du nu hen og „grave ned“ til dig selv, hva? For Kongen, han ser nok aldrig, hvad du har haft Fingre ved!

Men Fogden bare grinede. Se, se, hvor du kan, sagde han; ja det er godt at mærke, hvor du er fra! men du sku' nu for bruge Pussela ikerne til at stikke ned ved næste Stranding, min Dreng, fremfor at sparke Sundet itu her!

Det mente Lars ogsaa. Han halede i Per det bedste han kunde. La' vos komme væk fra den gamle Satan, mumlede han, og det grysedede i ham af Angst for at Per skulde tage til Kniven.

Men Per brød sig om ingenting mer.

Næste Stranding - hva' Dævlén mener du? brølede han. Nu havde han glemt alt andet.

Istedetfor at svare „skravede“ Strandfogeden med sit venstre Øje ned ad Højen til, saa vidste man, hvor Fartøjet stod.

Der kan I kanske nejle jer noget som er bedre end den her, smilede han skadefro og holdt Trojen i Vejret.

Lars fæstede sig nu ikke videre ved hans Ord, for Fogden var af dem, som aldrig sagde ret, naar han kunde sige forkert.

Da de naaede hen ved Gammel Skagen, viste det sig dog, at den Vindøjede for en Gangs Skyld var faret med Sandhed.

Lige udfor „Mærket“ og mindst 200 Favne fra Land stod en veldig Tremaster og huggede. Baaden havde været ude og hentet en Del af Mandskabet og lavede sig netop til at gaa ud paany, da en af Folkene meldte sig fra. Han havde vredet Skulderen forkert og kunde ikke bruge Aaren mere. — Armen hang ned som en død Lab.

— En ny Mand til Aarerne! skreg Rorgængerén; og indeu nogen anden kunde besinde sig, var Per i Baaden og paa Plads.

Vejret havde bedaget sig, saa de 20 Kr. blev nemt tjente.

Ja, ja, maaske Vorherre mente dem som en Slags Erstatning for Trojen, som Strandfogeden havde stjaalet.

Da Mandskabet var lodset op til Byer, havde Lars ingen Ro paa sig, men løb videre ad Grenen til, hvor der efter sommes Sigende skulde staa endnu en Stranding.

Ak du alshyrende! Tre Stranderinger i et Døgn! Ingen havde vist hørt Mage til sligt, siden Frans hin Nytaarsmorgen raabte ind ad Kirkedøren til dem: Alle Mand ut! Der staar tre!

Det kunde naturligvis hænd's, at dette var en dundrende Løgn, skønt idag var nok alting tænkeligt! og sikkert var 'et, for —

— Ja, det var altsaa Malagaskibet, afbrød jeg hans Fortælling.

— Ja, li'saa bestemt, sagde Lars Ness og lo saa skælmisk med sin tandløse Mund, som kun en gammel Skagboer kan det. Historien geraadede ham jo ikke helt til Ære.

— Naa, Skibet var løbet paa om Natten, da Stormen havde aller-værst fat. Helt tæt ved Stranden stod det, og Mandskabet var i Behold undtagen En, der havde været tosset nok til at springe overbord saa snart det stødte, han vilde svømme i Land.

Javist svømme! Han saa ogsaa fæl nok ud, da han drev ind om Morgenén, fortalte Kammeraterne, som stod i Klynge om nogle Vintade, hvoraf den gule Saft pibled frem, der var ligefrem ikke Hud eller helt Lem paa ham, saadan havde Søerne faaet skrabel og flaaet ham.

Lars saa sig om paa Stranden, som laa drivende fuld af Vinfade,

Planker, Druerkasser og Bras af al Slags. Nogle af Vinfadene var tørtet sammen i Brændingen og havde slaat Bugen ind paa hinanden, medens andre var trillet nok saa fint lige hen foran Fodderne af Byfogeden.

— Og det betød vel det, ha ha, som det skulde, grinede lange Marínus, medens han holdt Hænderne hen ved et af de lakkende Fade og suttede i sig, hvad han kunde.

Ja, alle de hele og solide, dem havde Byfogden nok Tal paa, men han var kørt væk for en Stund siden, da Vinden slog om til Sonden, og der var nok at tage til endda af dem, som Havet havde „lavet til“.

Lars var straks klar over Situationén.

— Sikke Fæpander, sagde han, saadan I staar og tørsker i 'et! og det gav Nils Wils ham Ret i, at lade Vinen drive ud i Sandet, det var rent ud at spille Guds Gaver.

— Om med ham paa Siden, kommanderede Lars.

Og saa hev de, forsigtigt, for det var skøre Varer, til Trillerter laa med sin største Læk i Vejret. De andre blev stoppet til med Klude og Marínus hittede en ilanddreven Øsestrip, der var go' for mange Potter. Den gik nu rundt efter Tur.

Efter en gammel Skik
ta'r vi en Laskedrik!
Punsch er dens Navn —

skraalede Lars af fuld Hals.

For det var en Vin! Saa sød som Punsch! Rusende kunde den ikke være, ellers havde den vel kradset mer: paa Tungen, men gevaldig go' til at sætte Liv i Kludene.

Da Marínus havde tømt et Par Strippefulde, vilde han med Dævelens Vold og Magt danse. Saa tog de fat ved hinandens Næver og kørte rundt om Tønden, syngende lystigt hver i sit Vindhjørne:

Se Flasken alt foran os staar,
nu skal vi ha en lille Taar!
En Skål vi nu udtomme vil,
og den skal trøst' hver Somand til!

Skaal Manne, Skaal! - Hurra! Fallelai! Ja, sikke det ku' gaa!

Hal Klyver ned,
giv Mersøj! op.
Hurrah for danske Pigers Krop!

kvækkede den lille skrutruggede Jens — han skulde nu altid ha'e det med Kvindfolk.

Men som de var allerbedst i gang med dette Leven, hændtes det, som Lars aldrig senere har kunnet blive klog paa. Noget Troldskab var der vel ogsaa ved det. For fuld, det havde han været saa mangfoldige Gange: der skulde ingen kunne tage ham det op - men dette her var nu noget rent for sig selv!

Det begyndte med, at Jorden gav sig til at ryste under ham frem og tilbage, ret som naar Pigerne ruller Tøj, medens Tønden samtidig kørte rundt i saa rivende Fart at man blev tummelumsk af at se paa det forbandede Bæst.

Lars klamrede sig fast til den for at holde igen, men det hjalp aldrig en Smule, Tønden bare slæbte ham med i sin susende Rundtur, til han helt og holdent mistede Bevidstheden.

Da han vaagnede op, var han saa syg og elendig som aldrig før i sit 30-aarige Liv. Det sved og buldnene i Maven, og hele Hødel var som en blodig Vunde.

Ak, ak, nu vidste han, at det var Forgift han havde faaet, og at han skulde til at dø. Herre Jesus, hvad skulde han dog gribe til.

Et Stykke borte laa Marínus med Benene hængende op over en Kasse. Han havde vel allerede givet Livet fra sig.

Hvor de andre var blevet af kjærede Lars sig ikke om, han var kun opfyldt af sin egen Elen-dighed og gav sig til at hulke fortvilet: Ku' han dog bare slippe hjem til sit eget fremfor at ligge her paa Stranden og krepere som en Sælhund.

Strækslagen ved Tanken om, at Døden kunde klemme Livet af ham hvad Øjeblik det skulde være, ligesom af Marius derhenne, samlede han sine sidste Kræfter og gav sig til at krybe afsted over Klitter og Marehalm, klamrende sig fast til den rullende og rystende Jord. - Aldrig saasnart var han kommet nogle Favne frem, saa rejste den sig i Vejret, ligesaa rank som en Mur, og hældte ham ned i Dybet. Da Lars vaagnede efter en saadan Saltemortale, fandt han sig med Næsen i en Kartoffelmark. Vandet rendte ham ud af Øjnene, og hvor han saa' hen, var Marehalm, Jord og Klitter kantede med røde og blaa Streger, ligesom Randen paa de tykke Spejle i Kaptejnens Kahyt. (Sluttes)

Sædskifte og Driftsplan for Sommeren 1915.

Prisforholdet mellem Landbrugets Produkter og dets Produktionsmidler er siden Krigen stærkt ændret. Korn staar i Dobbeltpris: der er Overpris paa næsten alle dyriske Produkter og Raastoffer.

Det er derfor naturligt, at der fra flere Sider spørges: Bør dansk Landbrug under de nuværende Forhold benytte samme Sædskifte og Driftsplan som i Fjor?

I den Anledning har vi henvendt os til kendte Landmænd i forskellige Egne og bedt dem udtale sig om det anførte Spørgsmaal.

Proprietær Lemming, Skousboe, Viby, Sjælland, har godhedsfuldt sendt os følgende:

Mit Indtryk er, at der ikke vil blive foretaget næneværdige Ændringer i Driftsplanen her paa Egnen. En og anden vil maaske saa Ærter eller 6-rd. Byg i den Del af Marken, der er bestemt til Brak, og enkelte vil maaske pløje en daarlige Græsmark op og saa Havre i den. Det vilde ogsaa være et dristigt Foretagende for de allerfleste at gøre større Forandringer i en Driftsplan, der har fæstnet sig om de sidste 20 — 40 Aars Bestræbelser for at forøge „Grovfoderen“. Den Chance, der i Øjeblikket bydes Kornavl, kan sikkert forsvinde omtrent lige saa pludseligt, som den opstod. Og for øvrigt er Kolbøtler i et Landbrug meget farlige. Det er kun de særlig dygtige og særligt trænede, der kan udføre dem med Held. Det er min Opfattelse, at man bør holde den tilvante Kurs, og saa samtidig gøre det mest mulige for at fremskaffe en stor Høst. Hertil kan tjene god Jordbehandling, tidlig Saaning og rigelig Gødning — og omsorgsfuld Pleje af Afgrøderne under Væksten; her tænkes navnlig paa Agerkaalens og Kartoffelsygdommens Bekæmpelse og Roemarkernes Renholdelse. Med Hensyn til Gødning, henvises der stadig til Brugen af Kunstgødning. Det er fuldkommen rigtigt. Men for det første er den vanskelig at faa fat i, og for det andet er den meget dyr i Aar. Vi har imidlertid Staldgødningen og Aflen og Alfaldsgødning. Det maa derfor være enhver Landmands Maal at faa udbragt alt, hvad der kan henføres under Betegnelsens Gødning, inden Saaningen skal begynde. Den Dag, Harven sættes i Gang, maa Møddingsted, Ajbepolder, Kompostpladsen være tomme, og der bør være skrabet og fejlet over alt, saa man

er sikker paa, at al Plantenæring, der findes i og omkring Gaarden, er bragt paa Marken til Fordel for den Høst, vi forbereder, og som vi maa gøre alt for at faa stor.

J. A. Lemming i „Svb. Av.“

Photo-Drama of Creation.

—o—

Saaledes kaldes den Serie faste og levende Billeder, som i disse Dage blev forevist for Tvilling-Byernes Indbyggertal.

Og det var noget ganske ukendt. „History, science and the Bible harmonizes“, stod der paa Plakaterne, og dette er udlagt: „Historien, Naturvidenskaben og Bibelen stemmer overens.“ Og alle alvorlige Kristne i alle Samfundslag var dybt rystede over, at der ingen Kollekt optoges — det maatte da absolut være noget kætersk noget.

Men dette noget virkede efter min Mening paa sine Maader velgørende. Det, der gaves, var nemlig Pastor Russels stærk individualistiske Opfattelse af Kristendommen, noget der findes meget lidt af og taales endnu mindre af i vor Klike-tid. Forevisningerne er da ogsaa blevet haanede og forkætrede fra de forskellige Kristen-Kliker, der har bedømt dem særdeles fordomsfuldt. Især var Indre-Mission rasende over, at Pastor Russel fornægtede den evige Helvedes-Pine, som jo er et af Missionens mest anvendeligste Midler til at vinde Sjæle.

Forevisningerne gav imidlertid Udbytte i Form af den Nydelse, en personlig Opfattelsesfrihed altid giver. Ogsaa mange af Billederne og Filmen var usædvanlig smukke, saaledes de smukke Films Jesu Fødsel, hvor de hellige tre Kongers Tog virkede ualmindelig pragtfuldt, og Jesu Undergærninger — ogsaa forskellige Naturoptagelser, som en Søanemone fortæller en Reje og smukke Tidsler; var pragtfulde.

De trak da ogsaa Publikum, næsten i for høj Grad. Til Tider var der ligefrem Væddestridd mellem Gramofonen og Allinge Ungdommen (salig Ihukommelse!) om hvem der kunde brøle højest. Men sligt bidrager jo kun til at forhøje Interessen!

Chr. Jørgensen.

Skyhimlen sortner —

—o—

Skyhimlen sortner i Vest. Nys stummed Dagens Melodi og Lys og Liv og Glæde er forbi. Den lyse Soldag gik og Natten kom den Nat, der er saa rædselsdyb og tom. Og Dagens Roster løstes til et Skrig, et Skrig af stor afmægtig Mørketrods: Nu falder Mørket ned og knuser os!

Og Skyer mørkner. Himlen nattesort i dybe Rædselsdrømme glider bort og Rummet, mørkere end Natten selv aabner sit dybe, afsindsdunkle Hvælv over den døde Soldags Rosenfest. Er det mon Døden, som saa tung og stærk knuser alt Dagens lyse Jubelværk? Aa nej — Skyhimlen sortner kun i Vest. Mr. Blanco.

Danske Søfolks mærkelige Redning.

—o—

Om Damperen „Canada“s Forlis paa Fair Isle skriver „Pol.“ følgende: Canada var paa Vej fra Galveston med en Ladning Bomuld og Stykgods, der præsenterede en Kapital af noget over 2 Millioner Kroner. Da Damperen var naaet ca. 200 Kvartmil Vest for den engelske Kyst, blev den om Natten ved Lys-signaler standset af den engelske Hjelpekrydser Hilary. Der kom tre Officerer og 6 bevæbnede Marinesoldater om Bord, og efter Konference og Eftersyn af Skibspapirerne, der alle var i fuldstændig Orden, blev det betydet Kaptajn Jespersen,

at Skibet var opbragt, og at det under Kommando af en Officer skulde føres til Kirkwall til Undersøgelse. De to Officerer gik atter fra Bord, medens den ene Officer og de 6 Marinesoldater blev om Bord i Canada. Officeren meddelte derefter Kaptajn Jespersen, at nu var det ham, der havde Kommandoen, og at alle hans Ordre skulde adlydes. Men da han vilde sætte Kursen gennem Farvandet mellem Shetlands og Orkneyerne, protesterede Kaptajnen. Det var dog til ingen Nytte. Prisofficerens Ordre skulde følges, og Kursen sættes mod Fair Isle.

Da Ulykken ramte „Canada.“

Efter et Døgn's Sejls naaede Canada ind i Farvandet ved Fair Isle. Det var ved 9-Tiden om Aftenen, at der observeredes Land ret forude. Det blæste haardt, og Søen var høj. Der blev foretaget nogle Manøvre, men kort efter tønnede Canada med voldsom Kraft med Agterskibet mod en Klippe, og man var ikke i Tvivl om, at det var Fair Isles farlige Kyst, Canada var løbet imod.

Besætningen blev straks kaldt op paa Komandobroen. De voldsomme Søer skyllede med stedse stigende Kraft over Skibet, der stadig sank dybere og dybere. Damplojten blev hyppigt anvendt, og der blev affyret Raketter og afbrændt Lyssignaler. Under denne Alarmering kom Kaptajn Jespersen alvorligt til Skade. En Raket fik fejl Retning og eksploderede mod hans Ansigt, der blev helt forbrændt, ligesom den ene Haand led betydelig Skade.

Et Dødspring.

Alle de ombordværende saa Døden nærme sig. Redning syntes umulig. Fra Skibet og ind mod den nederste Klippeafsaft var et saa langt Spring, at ingen turde vove det. Et Fejlspring betød den sikre Død. Søen slog med Voldsomhed op mellem Skibet og Klipperne. Men pludselig meldte der sig hos Kaptajn Jespersen en rask Mand af Skibets Besætning. Jeg vil vove Springet, siger han; det gælder vort Livs Redning, hvis det lykkes, og lykkes det ikke, har jeg gjort Forsøget. Den Mand, der meldte sig, var Canadias Donkeymand, en Finne paa ca. 26 Aar. Med Spænding lagtog den øvrige Besætning Finns Forberedelser. Kaptajnen sagde til ham: „Det er ikke min Ordre, og jeg forbyder Dem at vove dette Dødspring.“ Men inden disse Ord var udtalt, sprang Finnen fra Skibet gennem Brændingen over paa Klippen. Søen slog stadig op over ham, medens han som Rat kravlede op ad den 280 Fod stejle Klippe. I en Times Spænding stod de mange Søfolk paa Canadias Vrag og saa den mørke Skikkelse Tomme for Tomme bevæge sig op mod Klipperanden. Da endelig Finnen naaede Toppen, lod der et bragende Bifald fra Søfolkene og de mange Mennesker, der havde samlet sig inde paa Land. Men dermed var Redningen ikke tilendebragt. Der var nemlig imellem den Klippe, hvorpaa Canada var strandet, og den egentlige Ø en Afstand af 80 Fod.

Fra Canada blev der nu tilkastet Finnen en Linie, og det lykkedes ham i den mørke Nat at finde et solidt Sted, hvor der kunde fastgøres. Alle Folkene kom derefter en for en, men med en anden Linie fastgjort om Livet, over paa Klippen. Og endnu inden det blev Dag, var Canada forsvundet i Bølgerne. Det værste Redningsarbejde var tilbage. Det var Turen over til Øen. Forbindelsen blev tilvejebragt af 3dje Stytmænd Sørensen, der tidlig om Morgenén med en Linie om Livet log sig fire ned mellem Klipperne, og det lykkedes ham at naa over til den modsatte Klippevæg, hvor Redningsmandskabet havde nedfærdet en Tovværkstige. Da han fik fat i denne Stige, tog han en Linie om Livet, der hang ved Siden af Stigen, hvorefter han blev halet de 300 Fod op langs med den stejle Klippevæg.

Forbindelsen var nu etableret, og alle Mand blev halet gennem Vandet op paa Øen.

Udlaan til Haandværkere og mindre Industridrivende.

I Finansåret 1915—16 vil der under Forudsætning af, at der meddeles forløbende Bevilling paa Finansloven, af Statslaanefondens Midler blive anvendt et Beløb af 75,000 Kroner til rentebærende Udlaan til Haandværkere og smaa industridrivende til Anskaffelse af Motorer og Værktøjsmaskiner. De omhandlede Laan, der kun ydes til Anskaffelse af Maskiner og ikke til Etablering eller — som Driftslaan — til Fortsættelse af en bestaaende Forretning, skal forrentes med 4 pCt. aarlig af deres oprindelige Paalydende.

Handelsministeriet udleverer Blanketter til Udfyldning, der maa indleveres til samme inden 15. Maj.

En Dreng,

14—15 Aar, som vil hjælpe til at malke, kan faa Plads til 1. Maj hos
Krak, Egelykke.

En 2den Karl

søges til 1ste Maj paa
Pæregaard i Olsker.

By- og Herredsfuldmægtig
Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge
hver Mandag efter Kl. 10 Form. og
i Klemensker Kro hver Fredag
fra 2—5 Eftm.

Kaffeposer

i alle Størrelser anbefales til billigste Priser.

I. B. Larsen.

En Arbejdsfjedervogn

til ca. 2500 Pd. og en næsten ny
Mælkevogn er til Salgs hos

Thorvald Hansen,
9. Slg. Pcl., Rutsker.

Citroner.

Ny hjemkommen stor Frugt.

J. B. Larsen, Allinge.

Frugtsafter.

Hindbærsaft $\frac{1}{2}$ Fl. 115, $\frac{1}{2}$ Fl. 60
Hyldebærsaft — 95, — 50
Kirsebærsaft — 95, — 50
Ribssaft — 80, — 42
Blandet Frugtsaft 50, — 27

I. B. Larsen.

Rugeæg

12 Øre pr. Stk. af følgende gode
og smukke Stammer: Sølvkampiner
(Hverdagslæggere), gule Orpingtons
og sorte Minorca.

10 Øre pr. Stk. af gule Oxpingtons
(Høner) × med sorte Minorca
(Høner).

Sidste Aars Salg 1400 Stk. Rugeæg.
Bestilling paa 1—2 Dage gamle
Kyllinger a 35 Øre med Høne, gul
Ospingtons 3 Kr., modtages.

Andersen, Allinge St.

Fiske-

Boller,
Budding,
Rand,
i hele og halve kg Daaser anbefales
til billigste Pris.

I. B. Larsen, Allinge.

Erindringsliste.

Toldkamret 7—12 Form., 2—7 Eftm.
Kømnertkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelfilial i Sparekassen 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-
benes Ankomst og Afgang Tirsdag
og Fredag Eftm., Mandag og
Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.

Distriktslægen 8—9 og 2—3.

Postkontoret 9—12 og 2—7.
Søndag 12—2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12—2.

Borgmesteren. Kontortid hver Søndag
Kl. 3 paa Skolen.

Branddirektøren Mandag og Fredag
Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr.
Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.

Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Fre-
dag 7—8, Tirsdag: 3—3.30.

Jernbanest. er aaben for Gods 8—12, 2—6.
Frimerkep. og ligeds desuden 7—8 Aften
samt til Tog, der afgaar udenfor nævnte
Tid, fra en halv Time før Togets Afg.

Æblesmør

50 Øre $\frac{1}{2}$ kg.

Æblepuree

28 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg anbefales.

J. B. Larsen.

Paa Grund af Om-
bygning af Svinehuset
er 3 Søer, der farer
anden Gang de første Dage i Maj,
og 2 Søer til Fedning samt en ung
Orne til Salgs eller til Bytte med
Aars-Kvier.

Risegaard, Olsker.

For udvist Deltagelse ved
min kære Mands Død og Be-
gravelse takkes hjerteligst.

Anna Thorbek.

Bornholmsk Sild!

Fineste Kryddersild i Daaser og
kvart Tdr. faas hos

Wilh. Hansen, Sandvig.

Coldings Foderblanding

Coldings Svinefoder

43 pCt. amrk. Bomuldsfrøkager

42 pCt. Jordnødkager

Blodmelasse

Soyakager og Soyaskraa

Majs — alt i gode sunde Varer

til billigste Dagspriser hos

**Allinge Kolonial- og
Produktforretning.**

Toget afgaar

Søgnedage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁶	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁶	10 ³⁷	3 ³³	8 ¹⁵
Rø	7 ²⁶	10 ⁵⁴	3 ⁴⁹	8 ³³
Klemensker	7 ⁵⁶	11 ¹⁷	4 ¹⁹	8 ⁵³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ³⁸	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ³⁵	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³³	10 ⁵⁸	3 ⁵¹	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁶	4 ¹¹	8 ⁵³
Rø	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴³	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁶	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴³	12 ¹³	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ²⁰	1 ¹⁰	7 ⁵³
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	1 ¹⁸	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁸	10 ³⁹	1 ²⁹	8 ¹⁵
Rø	7 ³⁴	10 ⁵⁶	1 ⁴⁶	8 ³³
Klemensker	7 ⁵⁴	11 ¹⁸	2 ⁰⁶	8 ⁵²
Nyker	8 ⁰⁶	11 ³⁰	2 ²⁰	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ²⁵	11 ⁵⁰	2 ⁴⁰	9 ³⁰

Rønne—Sandvig.

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁴⁰	1 ⁵⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ³³	11 ⁰⁰	1 ⁵⁰	8 ³⁵
Klemensker	7 ⁵⁵	11 ¹⁷	2 ⁰⁷	8 ⁵³
Rø	8 ¹⁴	11 ³⁸	2 ²⁸	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	2 ⁴³	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁴	2 ⁵⁴	9 ³³
Sandvig	8 ⁴³	12 ¹⁰	3 ⁰⁰	9 ⁴⁵

2-Vær. Lejlighed

uden Køkken, og passende for en
enlig Herre eller Dame, er til Leje.
Bogtrykkeriet anviser.

Fyldeløg,

store spanske, er hjemkommen.

J. B. Larsen.

Den Hund, som jager
mit Faar,
vil uden videre Varsel blive skudt,
naar den træffes paa min Grund.

Julius Møller, 1. Slvpcl., Olsker.

Olsker.

Resterende Kommuneskat modta-
ges Lørdag den 3. April i Stedet
for Fredag, paa sædvanligt Sted.

For hvad der ikke er indbetalt til
den Tid vil Udpantning blive fore-
taget efter Tirsdagen d. 6. April,
hvilket herved bekendtgøres.

Sogneraadet.

Stor lækker Fedesild

lig Matjessild.

25 Øre pr. Stk. anbefales.

J. B. Larsen.

**Alle Slags Skilte
og Plakater**
billigst i

Allinge Bogtrykkeri.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum.

NB. Altid frisk Kaffe.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Gummifrakker.

De saa meget efterspurte Gummi-Damefrakker til 14 Kr.
25 Øre er nu atter paa Lager i forskellige Farver.

Et Parti DAME- og HERRE-FRAKKER med Fejl, sælges
til cirka halv Pris.

Nordlandets Handelshus.

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Klædevarer.

Vort store Lager af alle Slags Klædevarer bringes i Publi-
kums Erindring.

Vi leverer ethvert Klædningsstykke efter Maal og garante-
terer for god Pasning.

Trods Klædevarernes enorme Stigning sælger vi, saa længe
Lager haves, til de gamle Priser.

Nordlandets Handelshus.

Leverandør til Varelotteriet.

Evang. luth. Missionsforening

afholder, om Gud vil, Ungdomsmissionsmøde paa Forsamlingshuset
„Hammershus“ SKÆRTORS DAG Kl. 10, 2 og 4 $\frac{1}{4}$.

O. Westh, Janus Nielsen og O. Sjølin taler.

NB. Missionshuset aabent for Tilrejsende.

Alle ere velkomne.

Til Hjemmebagning anbefaler vi aldeles prima Kvaliteter
**Bageriflormel og Husholdningsflormel,
Rugsigtemel og grovt Rugmel.**

Vi har rigeligt Lager og venter flere Sendinger.

Vi anbefaler alle at forsyne sig til de nuværende rime-
lige Priser. Eventuelt tager vi sunde, gode Sædvarer som
Betaling for Mel — og til højeste Betaling.

Hjemmelavede prima BYGGRYN sælges i

Nordlandets Handelshus.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

Bestil Deres Regninger og Meddelelser i Allinge Bogtrykkeri

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Teknisk Skole i Allinge.

Elevernes Arbejder for sidste Vin-
terhalvaar ligger til Eftersyn paa
Skolen den 5te April (2den Paaske-
dag). Beretning'en finder Sted Kl.
5 om Eftermiddagen.

Bestyrelsen.

Elegante Visitkort

anbefales fra

Allinge Bogtrykkeri.

Søger De en Pige, en Karl
eller en Dreng, eller mang-
ler De en Svend eller Lær-
ling, en Fodermester eller an-
den Medhjælp, bør De snarest aver-
tere i Nord-Bornholms Ugeblad,
der hver Fredag bringes direkte ind
i 1700 Hjem og læses af saa godt
som hvert eneste Tyende. En An-
nonce her i Bladet vil derfor saa
godt som altid bringe et tilfreds-
stillende Resultat.

Gudstjenester og Møder.

—o—

Søndag den 28. Marts.

Ols Kirke Kl. 9 $\frac{1}{2}$. Skrm. 9.

Allinge K. Kl. 2.

Møde i Sandvig Missionshus Kl. 6.

H. Dam taler.

Skærtorsdag Olsker Kirke Kl. 9 $\frac{1}{2}$.

Allinge Kirke Kl. 2.

(Allergudstjeneste begge Steder).

Langfredag Allinge Kirke Kl. 9 $\frac{1}{2}$.

Olsker Kirke Kl. 2.

(Ihgen Altergang).

Evang. luth. Missionsforening i

Allinge Møde Søndag Kl. 3 $\frac{1}{2}$.

Th. Madsen.

Skærtorsdag Kl. 10 Missionsmøde

Langfredag Kl. 3 $\frac{1}{2}$. M. Kofoed.

Rutsker Missionshus Søndag Kl. 9 $\frac{1}{2}$.

Westh.

Langfredag Kl. 3. L. Kofoed.

Uld

og strikkede Klude
tages i Bytte til højeste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, øn-
sker De Adgang over deres Ejendom
forbudt, har De fundet et Par Ga-
loscher, skal der være politisk Møde
eller Bal, har De Kreaturer til Salg
eller vil De købe saadanne, har
De faaet nye Varer hjem, paatager
De Dem Reparationer, har De
startet en ny Forretning — hvordan
skal Folk saa faa det at vide, hvis
De ikke averterer i et Blad, som
virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“

læses af saa at sige alle i Nordre
Herred og er derfor et fortrinligt An-
nonceblad. Send deres Annoncer
til „Nordbornholms Ugeblad“.

Telefon Nr. 74.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og
paa Land opmærksom paa, at enhver kan
faa optaget Artikler og Indlæg om Emner
af almen Interesse i „Nord-Bornholms
Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er
holdt i en sømmelig Form og indenfor
rimelige Grænser, samt at Indsendere — til
Underretning for Redaktionen — opgiver
Navn og Adresse. Ligeledes modtager
Redaktionen gerne Meddelelser om saa-
danne Ting og Forhold, som egner sig
til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet
og det er en Selvfølge, at Redaktionen
altid vil iagttage den strengeste Diskre-
tion med Hensyn til sine Kilder.

Et Par saa godt som nye
Vandtræer med Skruebremse
er til Salgs paa Lauegaard i Øster-
lars.

A. Munch.

En Pige

kan faa Plads til 1. Maj paa
Bækkegaard i Olsker.

18 pCt. Superfosfat og
37 pCt. Kaligødning

er hjemkommen og ekspederer
vi alle Bestillinger bedst mulig.
Vær saa god at afhente Be-
stillingerne.

Nørresundby Gødningsskalk

losses i disse Dage. Der bli-
ver nogle Læs tilovers, som ud-
leveres fra Lager — a 8 Kr. pr.
1000 Pd.

Nordlandets Handelshus.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier,
da henvend Dem i Atelieret ved
Havnen.

Telefon 4. **Andr. Ipsen.**
Billeder indrammes.

Allinge-Sandvig Sygekasse,

som er statsanerkendt, optager Med-
lemmer indtil 40-aars Alderen. For-
uden en daglig Pengehjælp yder
Sygekassen fri Læge og Medicin
for Medlemmerne samt fri Læge for
deres hjemmeverende Børn under
15 Aar, desuden frit Sygehus- og
Sanatorieophold.

Indmeldelser kan ske hos Kasse-
rerer, Hr. Bager P. Holm, Allinge.

Et Parti fin gul

Næsgaard Havre
og Tystoft Prentice Byg
anbefales til Saasæd.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

Allinge Bogbinderi,
ved Kirken.

Alt Bogbinderarbejde udføres i
saavel finere som billigere Bind.
Broderier monteres.

Louise Larsen. Marie Jensen

Prima svensk

Tørvestrøelse

sælges i

Nordlandets Handelshus.

En let Enspændervogn

ønskes solgt eller byttet med en
lille fast Vogn.

Niels Rasmussen, Rutsker.

Rigtig gode kantskaarne

Udskudsbrædder

Vi har rigeligt Lager af alle Læng-
der $\frac{3}{4}$ " og 1" og vi sælger meget
billigt.

**Tømmer, Sparrer, Lægter,
Planker og Brædder,**
alle Slags — sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Engelske Palmekager,

fortrinligt Kraftfoder til Kalve
og Grise, ventes om faa Dage

Nordlandets Handelshus.

4-500 Frugttræer

udsælges, for at skaffe Plads, i Lø-
bet af denne Maaned til 40-60
Øre pr. Stk. — Ved større Partier
yderligere Rabat.

Hallelyst, Allinge.

Bestillinger udbedes paa

Glæne Saaarter,
Gule Saaarter,
Rene engelske Vikker,
Vikke-Blandsæd, bornh. Avl,
Hestetandsmajs til Udsæd.

Partierne heraf ere kun smaa.

Nordlandets Handelshus.

En ung Ko

til Slagtning eller Ex-
port er til Salgs hos

J. H. Lund,
Ruts Højlyng.

Løjekontrakter

faas altid paa

Allinge Bogtrykkeri.

Majs og Foderkager,

alle Sorter, sælges til betydelig
nedsatte Priser.

Dansk Fodersukker
anbefales som god Erstatning
naar Roerne slipper op. Prisen
er 12 Kr. 25 Øre pr. 100 Pd. i

Nordlandets Handelshus.

En 15-17aars Karl

kan faa Plads fra 1ste Maj paa
Risegaard i Olsker.

Majs og Oliekager.

Prisen nedsat paa alle Sorter.

**Allinge
Kolonial- & Produktforretn.**

Endnu kan De sikre Dem

**Dæk og Slinger til Deres
CYKLER.**

Gummitilførselen er omtrent helt
standset, men jeg har i Tide sikret
mig et større Parti, saa jeg kan til-
byde gode Dæk og Slinger til ri-
melige Priser, saa længe Forraad
haves.

Kun mod Kontant Betaling.

H. C. Mortensen,
Allinge.

Køb Deres Tapeter

hos

B. Kjøllers Enke.

Malervarer

bedst

og

billigst hos

Allinge

Kolonial & Produktforretn

En Fodermester

helst gift, kan paa Grund af Syg-
dom faa Plads straks eller senere,
Hollændergaard i Olsker.

Kreditte.

Ugebladet „Østbornholm“ filoso-
ferer over Kreditte og kommer til
følgende triste Resultat:

Kreditte skaber ikke forøgede
Indtægter, men derimod forøgede
Udgifter.

Kreditte medfører, at man ikke
lever af det, man har fortjent, men
derimod af det, man skal til at for-
tjene.

Kreditte foraarsager, at man ved
Sygdom, Arbejdsløshed eller Ulyk-
kestilfælde allerede fra Begyndelsen
staar blottet, hvorimod man ved at
købe kontant altid har nogle Penge
at staa imod med, ligesom man paa
Grund af sin ordnede Økonomi har
lettere ved at faa en foreløbig Hjælp,
end dersom man skylder „Gud og
hver Mand“.

Kreditte giver Anledning til, at
man lever „over Evne“, idet man
gennem den forledes til at købe
Ting, som man strengt taget ikke
behøver, og som man kan vente
med.

— Disse Regler fortjente igrunden
at blive ophængt i enhver Købmans-
bod.

Et ubehageligt Eftersmæk.

Hvad det solidariske Ansvar betyder.

Ved Viborg Overrets Dom blev
Aalsø Sogns Forbrugsforening til-
pligtet at betale Gdr. Kr. Sørensen
af Højbjerg, Tækker Petersen af
Vællinggaard, Boelsmand Laursen
af Aalsrode Mark, Gdr. Mikkelsen,
Snedkerm. Chr. Pefle, Isammesteds,
og Gdr. Martin Hansen af Aalsø et
af dem for Foreningen udlagt Beløb
af 7911 Kr. 78 Øre tilligemed Ren-
ter og i Procesomkostninger 100 Kr.
De nævnte Mænd har derefter under
Anbringende af, at 67 af Brugsfor-
eningens Medlemmer, der if. For-
eningens Vedtægter hæfter solidarisk,
er betalingsdygtige, at 4 Medlemmer
ved Indbetaling til dem har afgjort
deres kvotamæssige Anpart af Skyl-
den, og at Sagsøgerne saaledes har
Regresret for $\frac{57}{67}$ af 8679 Kr., hvor-
til de har opgjort Fordringen, eller
for 7384 Kr. 39 Øre under en mod
Mejerist Rasmussen af Aalsø anlagt
Sag søgt ham til Betaling af sidst-
nævnte Beløb.

Ved Grenaa Købstads, Nørre- og
en Del af Sønderherreds Ret afsagt
Dom blev Sagens Udfald gjort af-
hængig af Rasmussens Ed, saaledes
at han, der har gjort gældende, at
han vel har gjort Indkøb i Forbrugs-
foreningen, men ingen Sinde har
været Medlem af denne, frifandtes,
saafremt han edelig benægter at
være indtraadt som Medlem af For-
eningen, skriver „Handelsbladet“.

Overretten har derimod pure dømt
Rasmussen til Betaling af Beløbet,
da det maa antages som godtgjort,
at han rettelig er blevet optaget
som Medlem af Foreningen og der-
for maa være ansvarlig for de For-
eningen paahvilende Forpligtelser.
Han er derhos tilpligtet at betale
Processens Omkostninger med 200
Kroner.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og
paa Land opmærksom paa, at enhver kan
faa optaget Artikler og Indlæg om Emner
af almen Interesse i „Nord-Bornholms
Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er
holdt i en sømmelig Form og indenfor
rimelige Grænser, samt at Indsendere — til
Underretning for Redaktionen — opgiver
Navn og Adresse. Ligeledes modtager
Redaktionen gerne Meddelelser om saa-
danne Ting og Forhold, som egner sig
til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet
og det er en Selvfølge, at Redaktionen
altid vil iagttage den strengeste Diskre-
tion med Hensyn til sine Kilder.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre,
Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.
Allinge Kolonial- Produktforretning.

Allinge Ur- og Guldmedeforretning

anbefaler

Fest- og Brudegaver, Smykker, Lommeure, Stueure, Brillen m. m.
Alt i stort Udvalg til billige Priser.

Telefon Nr. 93. **A. M. Lindberg.** Gravering gratis.

Ægte ungarsk LucerneKløverfrø

har vi paa Lager, og saa rigeligt, saa at vi kan ekspedere
endnu flere Landmandsbestillinger. — Prisen paa dette Frø er
fremtidig 133 Øre pr. Pd., — og vi kan ikke skaffe mere af
denne ungarske Kvalitet end det Restlager, som nu er paa
Loft. — Nordfransk Lucernefrø (ogsaa kaldet Provence) og
italiensk do. handler vi ikke med.

Nordlandets Handelshus.

Min Hakke, min Skovl og min Spade

samt øvrige

[bedst og billigst hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Alle Sorter Kløverfrø, Græsfrø og Roefrø

er hjemkommen, og vi kan ekspedere alle de tidlige Bestillinger af Kva-
litet og til Priser som opgivet. Vi har foreløbig rigelig Lager af de for-
skellige Sorter og modtager gerne flere Bestillinger.

Nordlandets Handelshus.

Har De hørt

at **Nr. 48**

er en ganske fortræffelig

Margarine,

saavel til Stegning som Bordbrug,
og at den kun koster 67 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg,
men kun faas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Aldeles frisk Portland Cement
i Sække til den laveste Pris i
Nordlandets Handelshus.

Chocetta's

„ALBA“

Crémant Chocolate
FINESTE DANSK FABRIKAT

I Hager og Ruller fra 10 - 100 Øre